

O, ce frumoasă stare

Caianemus

În cântecul frunzelor
Cu ochii-nchiși eu zbor
Și nimic nu mai rămâne
Decât un călător.

O, ce frumoasă stare
Atunci când sunt în zbor!
Aud, privesc o mare,
Un loc frumos, de dor.

Acum, eu sunt departe
Real de acel loc,
Dar în imaginație
Cu frunzele-i un hop.

Privesc în continuare
Și-ascult sunetul tot
Și văd în depărtare
Un frumos mare stol.

Ce sunete înalte
Cu râs veselitor,
Spre Mare avântate
După peștișori.

Mi-am zis că sunt în vis,
Dar totuși eu nu dorm -
Ce minunată stare
Cu conștiință în visare.

Din grădină, oare,
În dorul meu de Mare,
Să fie o chemare
Prin frunze de Mare?